

“मीठे बच्चे- यो रुद्र ज्ञान यज्ञ स्वयं रुद्र भगवानले रचनुभएको हो, यसमा तिमी ले आफ्नो स बैथोक स्वाहा गर किनकि अब घर जानु छ।”

प्रश्न:- संगमयुगमा कुनचाहिँ अद्भुत खेल चल्छ?

उत्तर:- भगवानले रचेको यज्ञमा नै असुरहरूको विघ्न पर्छ। यो अद्भुत खेल पनि संगममा नै चल्छ। यस्तो यज्ञ फेरि सारा कल्पमा रचिंदैन। यो हो राजस्व अश्वमेध यज्ञ, स्वराज्य पाउनको लागि। यसमा नै विघ्न पर्छ।

ओम् शान्ति। तिमी कहाँ बसेका छौ? यसलाई स्कूल अथवा युनिभर्सिटी पनि भन्न सक्छौ। विश्व विद्यालय हो, जसका ईश्वरीय शाखाहरू छन्। बाबाले महान् युनिभर्सिटी खोल्नुभएको छ। शास्त्रहरूमा रुद्र यज्ञ नाम लेखिदिएका छन्, यस समय तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- शिवबाबाले यो पाठशाला अथवा युनिभर्सिटी खोल्नुभएको छ। उच्च भन्दा उच्च बाबाले पढाउनु हुन्छ। यो त बच्चाहरूको बुद्धिमा याद रहनु पर्छ- भगवानले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। उहाँले यो यज्ञ रचनुभएको हो, यसको नाम पनि प्रसिद्ध छ। राजस्व अश्वमेध रुद्र ज्ञान यज्ञ, राजस्व अर्थात् स्वराज्यको लागि। यस यज्ञमा जे जति देखिनमा आउँछ, त्यो सबैलाई स्वाहा गरिरहेका छौ, शरीर पनि स्वाहा हुन्छ। आत्मा त स्वाहा हुन सक्दैन। सबै शरीर स्वाहा भएर जान्छन्। बाँकी आत्माहरू फर्केर भाग्छन्। यो हो संगमयुग। धेरै आत्माहरू भाग्नेछन्, बाँकी शरीर खतम हुन्छ। यो सबै हो ड्रामा, तिमी ड्रामाको वशमा चलिरहेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- स्वराज्य यज्ञ रचिएको छ। यो पनि ड्रामा योजना अनुसार रचिएको हो। यस्तो भनिदैन- मैले यज्ञ रचेको छु। ड्रामा योजना अनुसार तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनको लागि कल्प पहिला जस्तै ज्ञान यज्ञ रचिएको छ। मैले रचेको हँ, यसको पनि अर्थ छैन। ड्रामा योजना अनुसार रचिएको हो। कल्प-कल्प रचिन्छ। यो ड्रामा बनेको छ नि। ड्रामा योजना अनुसार एकैपटक यज्ञ रचिन्छ, यो कुनै नयाँ कुरा होइन। अहिले बुद्धिमा बसेको छ- वास्तवमा ५ हजार वर्ष पहिला पनि सत्ययुग थियो, अहिले चक्र फेरि दोहोरिइरहेको छ। फेरि नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ। तिमीले नयाँ दुनियाँमा स्वराज्य पाउनको लागि पढिरहेका छौ। पवित्र पनि अवश्य बन्नु छ। पवित्र पनि उनीहरू नै बन्छन् जो ड्रामा अनुसार कल्प पहिला बनेका थिए। अहिले पनि बन्छन्। साक्षी भएर ड्रामालाई हेर्नुपर्छ र फेरि पुरुषार्थ पनि गर्नुपर्छ। बच्चाहरूलाई मार्ग पनि बताउनु छ, मुख्य कुरा हो पवित्रताको। बाबालाई बोलाउँछन् नै- आउनुहोस्, पवित्र बनाएर हामीलाई यस विकारी दुनियाँबाट लिएर जानुहोस् भनेर। बाबा आउनु भएको छ नै घर लिएर जानको लागि। बच्चाहरूलाई प्वाइन्टहरू त धेरै दिइन्छ। मुख्य कुरा फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव। पावन बन्नको लागि बाबालाई याद गरिन्छ, यो भुल्नु हुँदैन। जति याद गरिन्छ त्यति फाइदा हुन्छ, चार्ट राख्नुपर्छ। नत्र फेरि अन्त्यमा फेल हुन्छौ। बच्चाहरूले सम्झिन्छन्- हामी नै सतोप्रधान थियौं, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जो उच्च बन्छन्, उनीहरूले मेहनत पनि धेरै गर्नुपर्छ। यादमा रहनु पर्छ। यो त जानेका छौ- बाँकी थोरै समय छ, फेरि सुखका दिन आउनेछन्। वास्तवमा हाम्रो अथाह सुखका दिन आउँछन्। बाबा एकैपटक आउनु हुन्छ, दुःखधाम समाप्त गरेर आफ्नो सुखधाम लिएर जानुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अहिले हामी ईश्वरीय परिवारमा छौं, फेरि दैवी परिवारमा जान्छौं। यस समयको नै गायन छ- यो संगम नै पुरुषोत्तम, उच्च बन्ने युग हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामीलाई बेहदका बाबाले पढाइरहनु भएको छ। फेरि पछि गएर संन्यासीहरूले पनि मान्छन्। त्यो पनि समय आउँछ नि। अहिले तिम्रो प्रभाव यति निस्कन सक्दैन। अहिले राजधानी स्थापना भइरहेको छ, समय छ। अन्त्यमा यी संन्यासी आदिले पनि आएर बुझ्ने छन्। सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ, यो ज्ञान कसैमा छैन। यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ- पवित्रतामा कति विघ्न पर्छ। अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ। द्रौपदीले पुकारेकी छन् नि। वास्तवमा तिमीहरू सबै द्रौपदी, सीता, पार्वती हौ। यादमा रहे भने अबलाहरू, वृद्धाहरूले पनि बाबाबाट वर्सा पाउँछन्। यादमा त रहन सक्छन् नि। भगवानले आएर यज्ञ रचनुभएको छ, यसमा कति विघ्न पर्छन्। अहिले पनि विघ्न परिरहन्छन्, कन्याहरूलाई जबरजस्ती विवाह गराउँछन्, नत्र त पिटेर निकालिदिन्छन् त्यसैले पुकार्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्। अवश्य उहाँलाई रथ चाहिन्छ, जसमा आएर पावन बनाउनु हुन्छ। गंगाको पानीले पावन बनिदैन। बाबा नै आएर पावन

बनाएर पावन दुनियाँको मालिक बनाउनु हुन्छ।

तिमीले देख्छौं- यस पतित दुनियाँको विनाश सामुन्ने खडा छ। किन बाबाको नबन्ने, स्वाहा नहुने। सोध्छन्- स्वाहा कसरी हुने? परिवर्तन कसरी हुने? बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! तिमीले यी बाबालाई देखेका छौं नि। यिनले स्वयं गरेर सिकाइरहेका छन्। जस्तो कर्म मैले गर्छु, मलाई देखेर अरूले गर्छन्। बाबाले यिनीद्वारा कर्म गराउनु भयो नि। सारा यज्ञमा स्वाहा गरिदिए। स्वाहा हुनमा कुनै मेहनत कहाँ छ र! यी न धेरै धनवान, न गरिब थिए। साधारण थिए। यज्ञ रचिन्छ भने त्यसमा खानेपानका सबै सामग्री चाहिन्छ नि। यो हो ईश्वरीय यज्ञ। ईश्वरले आएर यस ज्ञान यज्ञको स्थापना गर्नुभएको छ। तिमीलाई पढाउनु हुन्छ, यस यज्ञको महिमा धेरै महान् छ। ईश्वरीय यज्ञबाट नै तिम्रो शरीर निर्वाह हुन्छ। जसले आफूलाई अर्पणमय सम्झन्छन्, हामी निमित्त हौं। यो सबै कुरा ईश्वरको हो, हामीले शिवबाबाको यज्ञबाट भोजन खान्छौं- यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो नि। यहाँ त सबैले आएर बस्नु छैन। यिनलाई नमूना त देख्यौं- कसरी सबै कुरा स्वाहा गरे। बाबा भन्नुहुन्छ- जस्तो कर्म यिनले गरे, यिनलाई देखेर अरू पनि आए। धेरै स्वाहा भए। जो जो भए उनीहरूले आफ्नो वंसा लिन्छन्। बुद्धिद्वारा पनि बुझिन्छ- आत्मा त गडहाल्छ, बाँकी शरीर खतम भएर जान्छ। यो बेहदको यज्ञ हो, यसमा सबै स्वाहा हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- कसरी बुद्धिले स्वाहा भएर नष्टोमोह बन्ने। यो पनि जानेका छौं- यो सारा सामग्री खाक भएर जानु छ। कति ठूलो यज्ञ छ, त्यहाँ फेरि कुनै यज्ञ रचिदैन। न कुनै उपद्रव हुन्छन्। यी सबै जो भक्तिमार्गका अनेक यज्ञ छन् ती सबै खतम भएर जान्छन्। ज्ञानसागर एउटै भगवान हुनुहुन्छ। उहाँ नै मनुष्य सृष्टिको बीजरूप, सत्य, चैतन्य हुनुहुन्छ। शरीर त जड हो, आत्मा नै चैतन्य हो। उहाँ ज्ञानसागर हुनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानसागरले बसेर पढाउनु हुन्छ। उनीहरूले केवल गाइरहन्छन्, तिमीलाई त बाबाले सारा ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ। ज्ञान कुनै धेरै त छैन। विश्वको चक्र कसरी फिर्छ, यो केवल सम्झाउनु छ।

यहाँ तिमीलाई बाबाले स्वयं पढाइरहनु भएको छ। भन्नुहुन्छ पनि- साधारण तनमा प्रवेश गर्छु। भागीरथ पनि प्रसिद्ध छ, अवश्य मनुष्य नै हुनुपर्छ जसमा बाबा आउनु हुन्छ। उहाँको एउटै नाम चलिआउँछ- शिव। अरू सबैको नाम बदलिन्छ, उहाँको नाम बदलिँदैन। भक्तिमा त अनेक नाम राखिदिएका छन्। यहाँ त हुनुहुन्छ नै शिवबाबा। शिव कल्याणकारी भनिन्छ। भगवान नै आएर नयाँ दुनियाँ स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यसैले कल्याणकारी ठहरिनु भयो नि। तिमीलाई थाहा छ- यहाँ स्वर्ग थियो। अहिले नर्क बनेको छ फेरि स्वर्ग अवश्य हुन्छ। यसलाई भनिन्छ- पुरुषोत्तम संगमयुग जबकि बाबा नाविक बनेर तिमीलाई वारीबाट पारी लिएर जानुहुन्छ। यो हो पुरानो दुःखको दुनियाँ फेरि अवश्य नयाँ दुनियाँ हुन्छ, ड्रामा अनुसार, जसको लागि तिमी अहिले पुरुषार्थ गर्छौं। बाबाको याद नै घरी-घरी भलिन्छ, यसमा छ मेहनत। बाँकी तिमीद्वारा जो विकर्म भएका छन्, त्यसको सजाय कर्मभोगको रूपमा भोग्ने पर्छ, कर्मभोग अन्त्यसम्म भोग्ने पर्छ, यसमा माफी मिल्न सक्दैन। यस्तो होइन, बाबा क्षमा गर्नुहोस्। केही पनि हुँदैन। ड्रामा अनुसार सबै हुन्छ। क्षमा आदि हुँदैन। हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु नै पर्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ, यसको लागि श्रीमत पनि मिल्छ, श्री श्री शिवबाबाको श्रीमतबाट तिमी श्री बन्छौ। उच्च भन्दा उच्च बाबाले तिमीलाई उच्च बनाउनु हुन्छ। तिमी अहिले बनिरहेका छौ, अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ- बाबा कल्प-कल्प आएर हामीलाई पढाउनु हुन्छ। आधाकल्प त्यसको प्रारब्ध मिल्छ। सृष्टि-चक्र कसरी फिर्छ, त्यस ज्ञानको आवश्यकता रहँदैन। कल्प-कल्प एकैपटक आएर बताउनु हुन्छ- यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ।

तिम्रो काम हो पढ्नु र पवित्र बन्नु। योगमा रहनु छ। बाबाको बनेर पवित्र बनिएन भने सय गुणा दण्ड पर्नेछ। नाम पनि बदनाम हुन्छ। गाउँछन् पनि- सदगुरु का निन्दक ठौर न पाये। मनुष्यलाई थाहा छैन- यहाँ को हुनुहुन्छ! सत्य बाबा नै सदगुरु, सत शिक्षक हुनुहुन्छ नि। तिमीलाई उहाँले पढाउनु हुन्छ, सच्चा सदगुरु पनि हुनुहुन्छ। जसरी बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, तिमी पनि ज्ञानको सागर हौ नि। बाबाले त सारा ज्ञान दिनुभएको छ, जसले कल्प पहिला जति धारणा गरेको छ, त्यति नै गर्नेछ। पुरुषार्थ गर्नु छ, कर्म विना त कोही रहन सक्दैन। कति हठयोग आदि गर्छन्, त्यो पनि कर्म हो नि। यो पनि एउटा धन्दा हो, आजीविकाको लागि। नाम हुन्छ, धेरै पैसा मिल्छ, पानीमा, आगोमा हिँड्छन्। केवल उड्न सक्दैनन्। त्यसमा त पेट्रोल आदि चाहियो नि। तर यसबाट फाइदा त केही छैन। पावन त बन्दैनन्। साइन्सको पनि दौड छ। उनीहरूको हो साइन्सको दौड र तिम्रो हो साइलेन्सको। सबैले शान्ति नै माग्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- शान्ति त तिम्रो स्वधर्म हो, आफूलाई आत्मा सम्झ, आफ्नो घर जानु

छ शान्तिधाम। यो हो दुःखधाम। हामी शान्तिधामबाट फेरि सुखधाममा आउनु छ। यो दुःखधाम समाप्त हुनु छ। यो राम्रोसँग धारण गरेर फेरि अरूलाई धारणा गराउनु छ। बाँकी थोरै दिन छन्, त्यो पढाइ पढेर फेरि शरीर निर्वाह अर्थ टाउको दुखाउनु पर्छ। तकदिरवान बच्चाहरूले छिट्टै निर्णय लिन्छन्- हामीले कुनचाहिँ पढाइ पढ्नु छ। त्यस पढाइबाट के मिल्छ र यस पढाइबाट के मिल्छ। यस पढाइद्वारा त २१ जन्मको प्रारब्ध बन्छ। त्यसैले विचार गर्नुपर्छ- हामीले कुनचाहिँ पढाइ पढ्नु छ! जसलाई बेहदका बाबाबाट वर्सा पाउनु छ, उनीहरू बेहदको पढाइमा लाग्छन्। तर ड्रामा योजना अनुसार कसैको तकदिरमा छैन भने फेरि त्यसै पढाइमा लागि रहन्छन्। यो पढाइ पढ्दै नन्। भन्छन् फुर्सद मिल्दैन। बाबा सोध्नुहुन्छ, कुनचाहिँ ज्ञान राम्रो हो? त्यसबाट के मिल्छ र यसबाट के मिल्छ? भन्छन्- बाबा जिस्मानी पढाइबाट के मिल्छ र, थोरै कमाउँछु। यहाँ त भगवानले पढाउनु हुन्छ। हामीलाई त पढेर राजाई पद पाउनु छ त्यसैले धेरै ध्यान कुन कुरामा दिनुपर्छ। कसैले त फेरि भन्छन्- बाबा त्यो कोर्स पूरा गरेर आउँछु। बाबा सम्झनुहुन्छ- यसको तकदिरमा छैन। के हुनु छ त्यो पछि गएर देखिन्छ। सम्झन्छन्- शरीरको भरोसा छैन, त्यसैले फेरि सच्चा कमाईमा लाग्छन्। जसको तकदिरमा छ उसैले आफ्नो तकदिर जगाउँछ। पूरा जोड लगाउनु छ, मैले त बाबाबाट वर्सा लिएर नै छोड्छु। बेहदका बाबाले हामीलाई राजाई दिनुहुन्छ भने किन यस अन्तिम जन्ममा पवित्र नबन्ने। यति धेरै बच्चाहरू पवित्र रहन्छन्। झुटो कहाँ बोल्छन् र! सबैले पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। पढिरहेका छन्, फेरि पनि विश्वास गर्दैनन्। बेहदका बाबा आउनु हुन्छ नै तब, जब पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनु पर्ने हुन्छ। पुरानो दुनियाँको विनाश त सामुन्ने खडा छ। यो धेरै स्पष्ट छ। समय पनि वास्तवमा त्यही हो, अनेक धर्म पनि छन्, सत्ययुगमा हुन्छ नै एक धर्म। यो पनि तिमी बुद्धिमा छ। तिमीहरू मध्ये पनि कोही छन् जसले अझै निश्चय गरिरहेका छन्। अरे निश्चय गर्नमा समय लाग्छ र! शरीरको पनि भरोसा कहाँ छ र! थोरै पनि मौका गुमाउनु हुँदैन। कसैको तकदिरमा छैन भने केही पनि बुद्धिमा आउँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सच्चा कमाई गरेर २१ जन्मको लागि आफ्नो तकदिर बनाउनु छ। शरीरको कुनै भरोसा छैन त्यसैले थोरै पनि मौका गुमाउनु हुँदैन।

२) नष्टोमोह बनेर आफ्नो सबै कुरा रुद्र यज्ञमा स्वाहा गर्नु छ। आफूलाई अर्पण गरेर निमित्त भएर सम्हाल्नु छ। साकार बाबालाई अनुसरण गर्नु छ।

वरदान:-

निन्दा गर्नेलाई पनि गुणमाला पहिराउने ईष्ट देव, महान् आत्मा भव

जसरी आजकल तिमी विशेष आत्माहरूको स्वागत गर्ने बेलामा कसैले गलामा स्थूल माला पहिरायो भने तिमीले पहिराउने व्यक्तिको गलामा फर्काइदिन्छौ। यसैगरी निन्दा गर्नेलाई पनि गुणमाला पहिराऊ अनि उसले स्वतः तिमीलाई गुणमाला फर्काइदिन्छ किनकि निन्दा गर्नेलाई गुणमाला पहिराउनु अर्थात् जन्म-जन्मको लागि भक्त निश्चित गर्नु हो। यो दिनु नै अनेक पटकको लिनु हुन जान्छ। यही विशेषताले ईष्ट देव, महान् आत्मा बनाइदिन्छ।

स्लोगन:-

आफ्नो मन्सा वृत्ति सदा राम्रो शक्तिशाली बनायौ भने खराब पनि राम्रो हुन्छ।